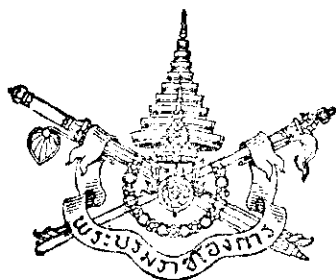

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๗๑ ราชกิจจานุเบกษา ๑๐ พฤศจิกายน ๒๔๕๖

พระราชกฤษฎีกา

ให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการขอตาน

พุทธศักราช ๒๔๕๔ (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๔๕๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๕๖

เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระ
บรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๗๑ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

โดยที่เป็นการสมควรให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการขอ
ทาน พุทธศักราช ๒๕๔๔ ในทุกท้องที่ตลอดราชอาณาจักร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๕ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธ
ศักราช ๒๕๕๕ และมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุม
การขอทาน พุทธศักราช ๒๕๔๔ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกา
ให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช ๒๕๔๔
(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธ
ศักราช ๒๕๔๔ ในทุกท้องที่ตลอดราชอาณาจักรบรรดาซึ่งยัง
มิได้มีพระราชกฤษฎีกาประกาศให้ใช้

LIRT

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๗๑ ราชกิจจานุเบกษา ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการ
ตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
จอมพล ป. พิบูลสงคราม
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ
โดยที่ปรากฏว่ามีบุคคลจำนวนมากเที่ยวขอทานอยู่ตามชุมชนใน
ราชอาณาจักร เฉพาะอย่างยิ่งในงานเทศกาล เช่น งานเทศกาลประจำปี
มีนัสการพระปฐมเจดีย์ จังหวัดนครปฐม งานประจำปีเขาชู จังหวัด
ราชบุรี และงานประจำปีมีนัสการพระแท่นศิลาอาสน์ จังหวัดอุตรดิตถ์
เป็นต้น ก่อให้เกิดการกีดขวางและทำความรำคาญให้แก่ประชาชน
ไม่สัมพันธ์ด้วยวัฒนธรรมของชาติ ทั้งเป็นที่น่าอายแก่ชาวต่างประเทศ
ที่ใดมาเที่ยวชม เช่น สมควรจัดการควบคุมเพื่อความเรียบร้อย
เรียบร้อยและวัฒนธรรมอันดีของชาติ.

LIRT